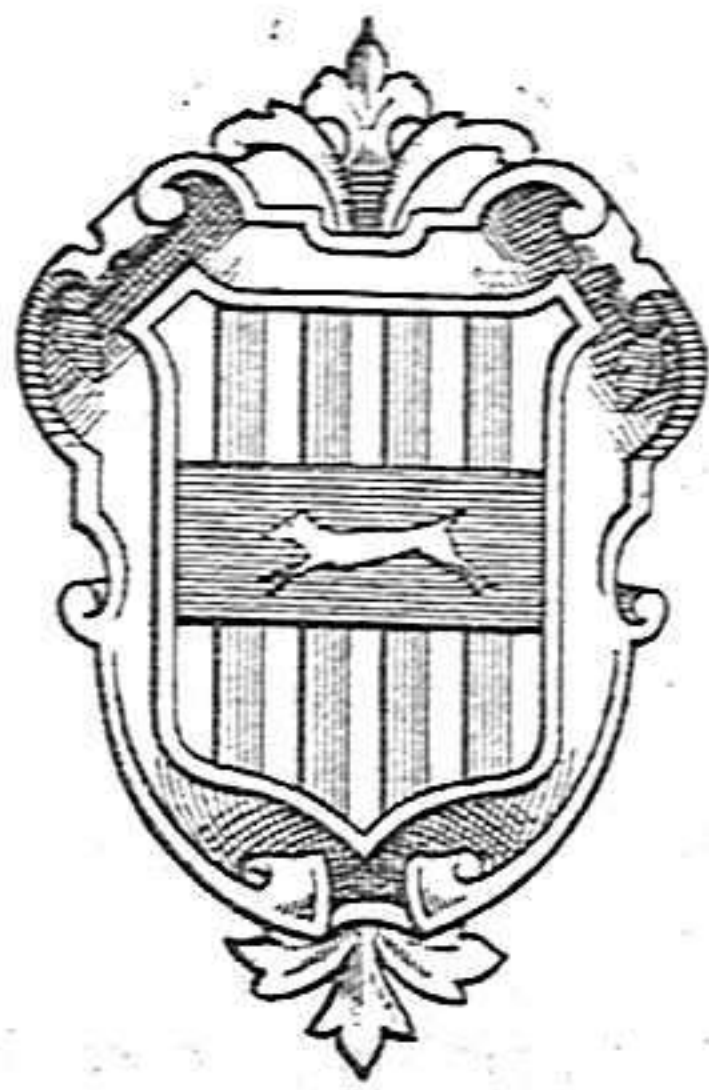

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.--INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 19 JUNY 1915

Núm. 25

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

EXTRACTO DE LA CONFERENCIA DADA POR EL SR. INGENIERO DIRECTOR DE LA ESTACION ENOLOGICA DE FELANITX, EN "LA UNION INDUSTRIAL", DE INCA, EL 13 DE JUNIO DE 1915.

La vinicultura mallorquina no dará el primer paso en firme hasta que el vinicultor se convenza plenamente de que es él y no el azar el que debe dirigir la transformación del mosto en vino. Aunque en la industria enológica como en todas la calidad de la primera materia ha de influir necesariamente en la materia transformada, en este caso, el vino, el hombre puede intervenir de una manera tan directa que, como dice un entendido viti-vinicultor, puede conseguir con uvas averiadas y escaso material un vino excelente, tal vez mejor que con uvas sanas y un gran tren de maquinaria si un buen criterio científico enológico no acompaña á todas las fases de la vinificación y muy particularmente a la fermentación.

Los conocimientos elementales que debe poseer el vinicultor sobre vinificación indispensables para dirigir esta, con conocimiento de causa, fueron expuestos con muy buen terio.

Fermentos.—El paso de mosto á vino se verifica por medio de vegetales microscópicos llamados fermentos. Como estos son muy diversos, de la misma manera que el agricultor busca para labrar sus terrenos los obreros más inteligentes y activos, el vinicultor debe buscar sean los fermentos mejores los que transformen el azúcar de su mosto. Esto se consigue principalmente por medio de los *pies de cuba* y de las levaduras seleccionadas. Se prepara un buen pie de cuba en la forma siguiente: Dos o tres días antes de la vendimia se escogerán en la propia finca, ó donde se encuentren, las mejores uvas por su sanidad y madurez; se estrujan y el mosto resultante se coloca en cubas abiertas y de poco fondo; se sulfita acto seguido á la dosis de treinta gramos de metabisulfito de potasa por hectólitro; antes de que se inicie la fermentación siega el mosto claro, se le adiciona cincuenta gramos de fosfato amónico por hectólitro, se remonta la acidez con ácido tártrico hasta unos diez gramos por litro y se deja en un local cuya temperatura oscile alrededor de los veinticinco grados (25°); la fermentación

pronto se declara, pero se activará aireando el mosto mañana y tarde. Al efectuar la vendimia se le mezcla la levadura madre así preparada á la dosis de un 5 p^oo.

Acción del aire.—La levadura, si dispone de aire suficiente, se desarrolla, se multiplica, pero apenas si produce alcohol (vida aerobia), es solamente cuando encuentra con dificultad el oxígeno del aire (vida anaerobia) cuando se verifica la verdadera fermentación alcohólica. Una acción moderada del aire sobre el mosto favorece la defecación i clarificación, pero un exceso disminuye el color, envejece con excesiva rapidez el vino y lo predispone al agrio. Conviene airear con mucha oportunidad y prudencia. Se aireará el mosto antes de que entre en fermentación y cuando esta se paralice antes de tiempo. Cuando el mosto se halle en plena fermentación no debe airearse.

Importancia de la temperatura de fermentación.—La temperatura de fermentación tiene un valor decisivo sobre la vida de la levadura. La temperatura máxima del lagar ó tina de fermentación conviene no pase de 32°; si alcanza 35° y se estaciona ó sube más aún, lo que no es raro, la levadura se hace inactiva, no transforma más azúcar, predisponiendo el vino al agrio, á la *tourne*, á la enfermedad manítica, etc. En estas condiciones de vida defectuosas, la levadura produce un exceso de ácidos volátiles quedando los vinos agridulces, segregando además una toxina que es la causa de la dificultad que para la refermentación, se observa á veces, en vinos, que han encubado á temperaturas excesivas.

Corrección de la acidez.—Los mostos mallorquines son en general pobres en ácidos, y para la obtención de vinos finos es preciso hacer la corrección de la acidez, en los vinos tintos, puede emplearse el ácido tártrico, adición que conviene hacer antes de que el mosto entre en fermentación para favorecer el desarrollo de la buena levadura. La dosis depende de la acidez natural del mosto y del tipo de vino á elaborar, en general, una adicción de un gramo por litro le será siempre favorable. Empleese previamente disuelto en mosto ó en unos pocos litros de agua.

Empleo del fosfato amónico.—Cuando sea preciso activar la fermentación échese mano del fosfato amónico. Este producto

puede emplearse á dosis sucesivas no siendo conveniente en general pasar de los 40 ó 50 gramos por hectólitro como cantidad total utilizada.

Acción de gas sulfuroso.—Hoy día no se comprende una vinificación racional sin el empleo del gas sulfuroso. Para la pequeña propiedad el medio más práctico de suministrar el gas sulfuroso es por medio del metabisulfito de potasa. Con este producto se consigue sanear la vendimia, regularizar la fermentación, y aumentar el color en el vino, dándole un gusto más franco.

(Concluirá).

MARTIRI DE RAMÓN LULL

Cercant l'Amic a l'Amat
Tot l'ample del món corria;
Trescant lo món envelleix
Mes lo seu cor no envellia.

Ja puja dins una nau
Que a terres llunyes partia,
Que diu que vol convertir
Els moros de moreria.

Ja axeca 'l braç i la veu
Tot d'una qu'entra Bogia:
—«Jo som l'apòstol de Deu
Qu'el Bon-Jesús vos envia.

Dexau la llei que seguia,
Dexau la vostra heretgia,
Que la dictá Llucifer
Com Mafumet l'escrivia.

No hi ha més llei an el món
Que la del Fill de Maria
Que Ell és el Deu vertader
Que per nosaltres moria.

Dalt la creu braços oberts
Vos espera nit i dia
qui hi vulla anar penedit
Que hem seguesca i fassa via'...

Tot duna que ell ha parlat
Gran avalot se movia,
Mans altas en lo puig clos
Tota la gent l'investia.

Ja un moro'l té pe'ls cabells
I un altre qui li escopia;
Qui li pegava amb punyal,
Qui amb una espasa'l feria.

Ja'l treuen arrossegant
De la ciutat de Bujia...

Com una zafana, del coll
La sang a brollis li sortia,

D'un tros lluny, ja li fa'n dret
Tota la gent que'l seguia,
Pe'l pit i damunt el front
El pedreny li rebotia...

* Tirau-me pedres tirau,
Tirau-me'n tot lo sant dia;
Tirau-me tots a ferir,
Com més fort més alegria,

Tirau-li an aquest castell
Que a son Rei desconexia;
Murades de vanidat
Li va donar la follia.

Damunt hi posà l'orgull
Cent torres de fantasia;
¡La mes baixa de les cent
Arribà al cel presumia!....

Si amb pedres no's vol rendir
Pot se'l ferro el rendiria;
Donau-li foc i alquitrà
Pot se així s'esfondraria.

Tirau-li fort que dedins
Té presa l'ànima mia
Cativa i està plorant
Amargament nit i dia!...

¡Tirau-li fins que s'esbuc
I en ella sortint volaria
Fins a l'Amat que'n la Creu
Per ella d'amor moria!

Mort dolça del Bon-Jesús,
¡Ay, dolça i santa agonía!
¡Pe'l món he anat vuitanta anys
Per veure si't trobaria!

Martiri dolç de l'Amor,
Bé has tardat prou, vida mia!...»

I aquí, tapat de pedreny
Lo bon Amic defallia.

RAMÓN PICÓ CAMPAMAR.

EL PERILL DE LES MOSQUES

Copiam de "La Veu de Catalunya,".
El Laboratori provincial de Higiene de Barcelona i l'Academia de Higiene de Catalunya han emprès una lloable campanya de lluita contra les mosques, la qual vaig tenir l'honor d'iniciar a LA VEU en uns articles apareguts en els números del 21 de juliol i 15 de agost de 1914.

El doctor mesa, regidor de l'Ajuntament de Barcelona, es feu ressó dels dits articles en una de les sessions d'aquella Corporació, i ara els Centres o Societats de Higiene de Barcelona han emprès d'una manera seriosa, a compte de llur, la tasca higiènica de combatre activament aquells temibles insectes.

El digníssim director del Laboratori Provincial de Higiene de Barcelona, doctor Agell, va pregarme, en lletra afectuosa del 19 de febrer d'enguany, que continués els articles començats, i remetés a aquell Centre reballs de vulgarització sobre aquest interessant tema de higiene.

Deferint a l'afectuosa invitació del benemèrit doctor Agell, i tenint a més en compte que estem ja a començaments de la època estiuenca, que les mosques comencen ja la posta, és hora oportuna de tractar novament del vulgar i perillós dípter, donant a

conèixer els mitjants més segurs i fàcils d'anorrear-lo.

En els articles de l'estiu passat (vegi's LA VEU del 21 de juliol i 15 d'agost) vaig ocupar-me exclusivament del genre de vida de les mosques i dels perills que aquestes representen en el concepte d'ésser freqüentment vehicles de malalties tan greus com el tifus, el cólera, la tuberculosi etc., etc.

No tornaré avui sobre aquells conceptes, i m'ocuparé exclusivament de les maneres diferents que hi ha per a combatre aquest enemic, que ns per ésser hoste habitual de nostres habitacions, deixa d'ésser altament molestós i perillós.

La retedat y codicia de les habitacions i de les dependències que les envolten, és l'arma més potent per a la destrucció de les mosques.

El matar, el destruir aquests insectes no és pas una tasca ben fàcil i planera, com l'anorrear els microbis causants d'una epidemia és cosa ben difícil i a voltes impossible.

En canvi és senzill i fàcil l'impedir la naixença de tan molestos insecte. És suficient la higiene de la habitació i l'ausència de tota mena de focus d'immundícies. Aquestes són flairades de molt lluny per les mosques, que cauen en negres aixams sobre les dejeccions humanes, els femers, les corts de bestiar de tota mena, les escombraries, substancies vegetals y animals en descomposició, aigües brutes y pestilents, etc., etc.

En els excusats, femers y estables especialment troben sustancia nutritiva per a elles i llurs larves; per ço després d'haver omplent avidament l'estómac ponen entre les immundícies els ous a milers. I les larves o cuquets que d'aquells ous naixen, troben després en el mateix lloc de llur naixença abundós nodriment.

Tant és així, que allà on hi hagi netedat no hi poden haver mosques.

Per tant el mitjà d'anorreament d'aquets insectes que excel·leix damunt tots els altres, és la higienització de les habitacions humanes i la neteja freqüent dels departaments destinats a tota classe d'animals domèstics.

El millor seria desferrar de les proximitats de les habitacions de l'home els estables i femers; però, com que això no és possible en la immensa majoria de poblacions que de l'agricultura viuen, i menys en les cases de pagès on els fems són necessaris per adobar les terres de conreu, deuria procurar-se tenir aquells departaments en les condicions higièniques possibles.

Per assolir aqueix resultat, i per destruir molts milers de larves de mosca, aconsella el doctor Howard, després de repetits experiments practicats en les Estacions entomològiques del Estats Units, diferents substancies «larvicides».

El clorur de calç és una de les drogues dotades de major potencia per a l'anoreament de les larves, tirant-lo en pols pels femers i entables.

Howard senyala també com un dels més poderosos agents, la salució d'una barreja de bórax i arseniat de sosa, però no és aquesta recomenable, car el seu alt grau de toxicitat representa un perill per als qui managen aquella solució.

La calç hidrotada, el petroli i el sulfat de ferro són també d'efectes segurs i no ofereix perills per a qui els aplica; el sulfat de ferro pot aplicar-se en pols o en solució forta al 20 %; aquesta droga a mes de larvicida i microbicida, és desodoritzant, vantant dels estables i excusats la mala olor.

Als Estats Units fan gran us de la calç

viva, que sembla ésser dels millors insecticides.

El doctor Guitel aconsella el petroli, en quantitat d'un litre per metre cúbic.

La mosca té els seus enemics naturals, com són les aranyes, les vespres, etc, però el poder d'aquets insectes és molt feble.

Es coneix en canvi una bacteria patògena per a las mosques, que ocasiona en elles gran mortandat, quan pot espendir-se: és la «Empusa musæ», descuberta pel doctor Cohn.

Aquesta constitueix una mortífera epidemia per a les mosques, morint-ne milers d'aqueixes, quan pot aquella estendre's.

Les mosques atacades pel paràsit es reconeixen fàcilment, se les veu immobilitzades per les parets, amb les potes esteses i l'abdómen inflat per les bacteries que dintre d'ell vegeten i proliferen. Fins avui, però, els esforços dels micòlegs han estat infructuosos per assolir el cultiu d'aquesta bacteria en mitjans artificial, segons el report d'en Bernstein al «Local Government Board», (1910).

Per les rates s'utilitzen ja amb gran ventatja les epidemis artificials contra elles promogudes, mitjançant el cultiu de bacteries patògenes per aquells animals; també s'utilitzen contra el pugó dels arbres fruiters i hortalices, amb gran èxit per als agricultors de California.

Aquest és el procediment més segur i poderós; això és: contra un insecte que frueix d'un do pasmós de reproducció, oposar-li una bacteria que l'ataqui, dotada de facultats reproductives immensament majors.

Als micòlegs està reservada la darrera paraula sobre tan interessant aspecte del problema en la lluita contra les mosques.

Fins aquí me preocupat dels procediments principals que poden i deuen adoptar-se contra les larves de les mosques, i que són els veritables eficaces, perquè impedeixen la sorprenent reproducció del molestos insecte.

Però aquest article es va fent ja massa llarg, i deixaré per un altre dia el tractar dels mitjants que poden oposar a l'insecte adult que invadeix nostres habitacions, i empesta i embruta mobiliari, atuells de cuina i aliments.

Dr. Francisco MONTANYÁ
I SANTAMARIA.

De la Real Academia de Medicina de Barcelona.

HIGIENE DE LA INFANCIA

CONSEJOS A LAS MADRES

Instrucciones para la alimentación de los niños en su primera edad

1.º La lactancia materna es el único sistema de alimentación natural.

2.º Toda madre tiene el deber de amamantar a su hijo.

3.º El niño separado de su madre corre los mayores riesgos.

4.º La regularidad de las funciones digestivas y del crecimiento del niño deben ser objeto de una atencísima vigilancia, el aumento excesivo o insuficiente, de su peso, es ordinariamente resultado de una lactancia excesiva o insuficiente.

5.º Se amamantarà al niño de suerte,

que durante el día, entre una i otra vez transcurran dos horas durante los tres primeros meses, luego de tres en tres y por la noche, siendo el reposo tan necesario para la madre como para el hijo, aquella, no dará el pecho a este, sino una o dos veces y en el intervalo, no se le darán nada, aún cuando grite.

6.º No deberá suspenderse la lactancia de manera definitiva durante los meses de Julio, Agosto, Septiembre y Octubre. Tampoco se suspenderá, cuando el niño presente alguna indisposición o cuando evolucione alguna erupción dentaria. La duración de la lactancia debe prolongarse cuanto sea posible.

7.º La muger que no quiera hacer daño a su hijo, debe abstenerse de licores alcohólicos; evitará así mismo tomar en cantidad muy considerable, cualquiera bebida que contenga alcohol, como vino, cerveza, sidra, etc., etc.

8.º En caso de que la madre solo tenga una cantidad manifiestamente insuficiente de leche ya sea esto de manera temporal o definitiva en los comienzos o en el transcurso de la lactancia, deberá suplir la leche que le falte, con una cantidad de leche de cualquiera especie animal. Esto es lo que constituye la lactancia mixta,

9.º Las reglas de la *lactancia mixta*, reunen las condiciones de la lactancia materna indicadas anteriormente.

Reglas para la lactancia artificial.

1.º La lactancia artificial es la que a falta de la leche de mujer, se asegura por medio de la leche de vacas, la sola que puede practicarse utilizarse.

2.º Es preciso rodearse de todas las garantías necesarias, a fin de emplear leche pura, es decir, que no sea desnatada, y adulterada, ni contaminada, ni alterada.

3.º El médico dirá si la leche que ha de darse al niño ha de ser mezclada o azucarada, debe darse siempre tibia.

4.º Pueden destruirse en la leche los germenos accidentales y dañinos que pudieran acarrear enfermedades, (gastro-enterites, tuberculosis, fiebre tifoidea, etcétera) mediante la ebullición, la pasteurización, el calentamiento en el baño marío a 100 por 1, o la esterilización sobre 100 por 1. La leche hervida o calentada en el baño maría a 100 por 1, deberá consumirse dentro de las 24 horas.

5.º La leche esterilizada sobre los 100 por 1 puede conservarse más tiempo, pero es tanto menos buena, cuanto mas tiempo cuenta.

6.º La ebullición de gasteurización. el calculamiento en el baño maría, deben practicarse lo más pronto posible, después de ordeñada la leche.

7.º Para dar la leche al niño, se emplea el biberón, con la condición de que lo constituya solamente una botella rematada, por una pesonera, y esta debe tenerse siempre limpia. Todos los biberones con tubo son muy peligrosos.

8.º La mezcla de la leche cuando sea ne-

cesaria debe practicarse con agua recientemente hervida.

9.º Antes de dar la leche de animal conviene gustarla y asegurarse de que no tiene mal sabor ni mal olor.

10. Las prescripciones concernientes a la duración o a la supresión de la lactancia son las mismas que para la lactancia materna.

11. En la lactancia artificial, la vigilancia del niño debe ser más rigurosa aún, que en la lactancia materna y mixta.

12. El destete, consiste en dar a los niños, otros alimentos que no son la leche. Es progresivo el destete, cuando dicha alimentación, substituya gradualmente a la leche. Es brusco, cuando se reemplaza a esta súbito. El destete progresivo, debe preferirse al brusco.

13. Cuanta menos edad tenga el niño más riesgo corre con el destete. No deberá efectuarse en los meses de mucho calor.

14. La alimentación sólida dada prematuramente es en extremo peligrosa.

15. La instrucción sumaria que antecede, aún cuando nada enseñe, a muchas madres de familia, no dejará de ser utilísimo a otras faltas de experiencia.

Dr. Cosp Fornell.

HOMENATGE NACIONAL AN EL PAPA

Els nostros lectors tendran segurament noticia del grandios homenatge nacional que se desitja oferir pels catolics d'Espanya al Papa Benet XV, com a prova de amor i adhesió a sa sagrada persona, i principalment com a manifestació del gxiu vivíssim amb que tot bon espanyol veuria hospedat a la nostra Patria al Vicari de Jesucrist, si ses circumstancies llestimoses de sa guerra actual l'obligassin a sortir de Roma.

Ido bé: Aquesta redacció fa alguns dies acabà de rebre alguns plecs que tenen per objecte recuir firmes de tots els qui de veres se tenen per bons catòlics.

Perque aquest homenatge projectat tenga ses proporcions qu'exigeix es seu elevat fi, se necessita que tots els catòlics, sense condició d'edat, sexe, ni categoria social, se dessidesquen a cooperar-hi positivament.

Per tal objecte en aquesta Repacció e-hi heurà apareyats, plecs disponibles a tota persona que vulgui sumar es seu nom an els mils i mils que se reuniran per aquest intent.

Noves de Mallorca

PALMA.

CENTENARI DE RAMON LULL.

Dissapte passat al capvespre, se verificà a l'Esglesia de Sant Francesc, es commovedor acte d'identificar les despulles venerandes del martir Ramon Lull i traspassar-les a sa nova caixa qu'han de contenir-les d'aquí endevant.

E-hi assistiren disfungides personalitats del Ilustrisim Capitol, Seminari, Reverenda Comunitat de PP. Franciscans i altres persones.

Cantat s'himne de comú de Martis se dugueren aquestes despulles a le Sacristia per examinar-les. E-hi acudiren com a peritos els Metges Vanrell i Sureda i Blanes.

A pesar de fér sisens anys que morí el Beato, aquestes se conserven bastant bé encara.

Dimars dia 15 a le Casa Consistorial tanqué lloc se primera de ses conferencies lullianes acordades per l'Ajuntament. Aquesta le donà el poeta D. Joan Alcover, desarrollant aquest tema «En el atrio».

An el saló s'hi congregà numerosa concurrencia.

Antes de prende se paraula el conferenciant, digué quatre paraules l'Alcalde Sr. Suau, explicant s'objecte d'aquestes conferencies, que no és altre digué que quedin ben marcadas aquestes festes no amb actes de lujo i pompa, sino amb qualca cosa que pugui donar a coneixer se figura del nostro inclit mallorqui, i cap més indicada qu'una serie de confarencies.

De sa magestral conferencia no porem fer-ne ni fins i tot un sencill resum.

Ecós de Ca-nostra

PEL CENTENARI DE R. LULL.—A Inca, també fan comptes celebrar el Centenari del Beat Ramon Lull d'una manera extraordinari. Vegin nostros llogidors lo que se té acordat fer, en principi.

Demà, dia 20, se comensarà a fer una novena molt solemne a on e-hi pendran part tots els elements musicals d'Inca. La colosal estàtua del Beat se colocrà a l'altar major.

Dia 27, sisè dia de la novena, comensarà un triduo predicat que acabarà el dia de Sant Pere, festa principal dels homenatges tributats al Beat.

Predicarà a l'ofici l'Económ de Bunyola Mossèn Saggese, se farà per la tarde una processó que sortirà de Sant Francesc.

S'acabaràn les solemnitats dedicades al B. Ramon Lull, amb un acte literari.

Els dies 27 y 28 se faràn grans illuminacions.

Tots el vespres a Sant Francesc estàn ensenyant al poble els himnes del centenari.

FELICITACIÓ—Dia 15 s'expedí el següent telegrama: «Antonio Maura—Lealtad 18—Madrid—Juventud Maurista Inca Felicitale cordialmente por su fiesta onomástica reiterándole adhesión incondicional.—Puajadas Presidente.

FESTA DE S. ANTON!—Diumenge es celebrà la festa de Sant Antoni de Padua amb molta solemnitat a la Esglesia de Sant Francesc. El M. I. Mossen Juan Guetglas, Canonge, va fer un hermosissim penegiric del Sant dels miracles.

Se beneí un altar molt arístic del mateix

gust del retaule; tot el dia la capella, que estava ben endiumenjada, és estada visitadíssima pels devots de San Antoni.

CONFERENCIA.—Diumenge tengué lloc la conferencia anunciada que donà a "L'Unió Industrial,, D. Enric Mestres, Enginyer Director de la Estació Enològica, de Felanitx.

Componia la presidència el Sr. Bal·le, D. Pere Balle, D. Pere Cortés president de la societat i el conferenciant Sr. Mestres.

El saló de la societat estava ple d'assistents, havent-hi els principals vineters d'Inca.

Fé la presentació del Conferenciant, el Sr. Cortés, qui, digué, que la societat no s'era fundada solament per fer tertulies i parlar de coses insustancials, o mirar tant sols pels interesos particulars dels socis, sino per cumplir un dever social i de cultura en benefici de la Ciutat, perfeccionant totes nostres industries fins arribà an el grau més alt possible de adelantament.

Per altra part, continuà diguent el Sr. Cortés, és una cosa inesplicable per mi, que essent l'illa de Mallorca un tros de terra immensament favorida per la Providencia en productes agrícols, en cuand a s'elaboració de nostros caldos, mos trobem amb gran inferioritat no tant-sols a les altres nacions sino fins-i-tot a moltes provincies d'Espanya. Per ensenyar-nos o obrar practicament dins aqueix camp és vengut el Sr. Mestres, an a qui esper escoltareu amb gust, i, seguint els seus conseis, farem una obra meritoria per la ciutat d'Inca.

En capítol apart hem comensat o publicar un extracte ben detallat de la conferencia del Sr. Mestres, per considerar-la ben profitosa per nostros vinaters, que la varem escoltar amb religiositat i aplaudir amb entusiasme.

Després el Sr Cortés donà les gracies al Sr. Mestres, per son profitós parlament i aprofità l'ocasió per oterir als vinaters la societat per si volien agremiar-se socialment per entedrer-se per millorar la seva industria.

El Sr. Bal·le, també, agrai al Sr. Mestres les seves ensenyances vinícoles, i a la societat la seva actuació meritoria.

¡Artríticos! La «Piperazina Dr. Grau» ha curado millares de enfermos de gota, reuma, ciática, arenillas, mal de piedra, cólicos nefríticos, neuralgias, etc. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MALALTA.—A Ciutat se troba malalta de gravetat D.ª Francisca Gelabert, de Can Colomina, esposa de D. Juan Mir.

Desitjãm el pronte restabliment a la jova malalta.

INVITACIÓ.—S'estàn repartint unes fulletes que tenen el següent contengut:

La Rda. Superiora y Comunitat de Hermanas de la Caridad de Inca, tienen la honra de ofrecer a V. y familia su Casa-Convento calle de S. Francisco y de invitarles a la bendición de la misma y del Sagrario y a la instalación del Santísimo Sacramento en su Oratorio provisional, que realizará, Dios Mediante, el M. I. Sr. D. Juan Quetglas, Canónigo, el próximo miércoles, 25, a las 8 y media, celebrando Misa de Comunión General, con plática i motetes cantados por las niñas del Colegio.

REGALS.—Els números adjudicats pels donatius pel campanar de S. Francesc son els següents: 1er. 850—2on. 1250—3er. 1185—4rt. 616—5nt, 2887—6è. 2068.

TEMPORAL.—Les tempestats d'aquesta setmana han fet molt de mal a nostros camps que estàn a la flor de la cullita, fent francadiça de cimals principalment an es ametlers, i tomant els borrons de les vinyes i tudant els aubarcocs; i agegent els sembrats amb l'espiga mig granada.

Per son Estaràs i altres bandes caigueren com a niguls d'aigo, tanta era l'abundancia que invadí els camps amb un instant. Alguns llamps han estellat ametlers, no havent-hi cap desgracia personal, gracias a Deu.

DESGRACIA.—Dilluns e-hi hagué una sensible desgracia a la pocessió de Les Velles del terme d'Inca. Alguns treballadors estaven cavant terra d'uns ferrers que'n treven grava per obres, mentres desbançalà un terra-plè que aplagà l'arrendador de sa pocessió, l'amó'n Josép Pericàs i Pericàs, que morí tot-d'una, i un altra homo de fora vila que ha quedat ferit.

El tribunal va instruir les diligencies que eren del cas.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat			
Bessó	a	88'00	el quintá.
Blat	a	23'00	la cortera.
Xexa	a	24'00	id.
Sivada	a	10'50	id.

Id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	17'50	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	05'50	

Obres del mes del Cor de Jesús

VENALS A NOSTRA LLIBRERÍA

Mes del Sagrat Cor de Jesús per l'Excm i Il·m. Dr. D. Joseph Torras i Bages, bisbe de Vich—Quarta edició correigida—5 reals

Mes del Sagrado Corazón de Jesús por el Excmo. i Ilmo. Dr. D. José Torras y Bages Obispo de Vich—Versión castellana—1'25 ptas.

Nuevo mes del Corazón de Jesús o sea sus virtudes principales consideradas en treinta i tres años de su vida mortal, traducido libremente de la obra del Padre Francisco Javier Gautrelet de la Compañía de Jesús i edicionado con los nueve oficios del Sagrado corazón de Jesús—Nueva edición 1'40 ptas.

Remillete espiritual del Sagrado corazón de Jesús ó brevíssimo Mes del Sagrado Corazón por un Padre de la Compañía de Jesús—Octava edición—30 céntimos.

Del B. Ramón Lull

VENAL A NOSTRA LLIBRERÍA

Novenari del B. Ramón Lull, Màrtir, compost per Mossèn Mateu Gelabert, i donat a l'Estampa pels Col·legials de la Sapiencia.—A 2 reals.

Postals de Ramón Lull, original de D. Joan Samsó.—A 10 céntims.

Llibretes d'escriure, en papé superior, que duen estampat a ses cubertes de cartulina, l'HIMNE que ha compost Mossèn Llorenç Riber, per a cantar-se a les festes centenaries del mateix B. Ramón Lull.—A 10 cts. una, 100, 7 ptas.

Imprenta M. Durán.—Inca

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas.** Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios

Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id, id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma

Sucursal en Inca.—Sastrería y Camsería de **FLORENCIO PRAT**—Mayor 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2.